

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
 Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
 Kiadóhivatal:
 Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2-ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
 Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
 Egy évre 5 frt — kr.
 Félévre 2 „ 50 „
 Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
 háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
 Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
 Nyílttér minden sor 10 kr.

Péchy Zsigmond.

Van egy klasszikus közmondás, mely a derék Ulyssesről szól és mely igen sok fejtörést okozott a tudósoknak, pedig csak hét szóból áll: Incidit in Scyllam, qui vult iritare Charybdim.

Ha a sok derék tudós ismerte volna a magyar közigazgatást, bizonyára megértette volna a költő e mondatát, mert hiszen a mi centralisztiko-autonomikus közigazgatásunk van e hét szóval megénekelve. Scylla benne a centralizáció s Charybdis az autonomia és a derék Ulysses nem más, mint a modern alispán.

Mindegyikünk tudjuk, hogy közigazgatásunk sem centralizáció, sem autonómia, hanem olyan olaj-vízfele keverék, olyan ember-halféle csuda, valóságos tipikus nemzeti fából való vaskarikka.

Nem irigyelendő tehát a modern Ulysses, ki ezen Scylla és Charybdis között evezni kénytelen. Tapintat, ügyesség, eszély és higgyadság kell, hogy a kormány és megye közönsége között evezve, megtarthassa a helyes irányvonalat.

Megyéinknek jutott azon ritka szerencse, hogy köztisztviselő- és közszerzetetben álló alispánjában birily férfit. A kormánnyal szemben függetlenségével, a megyével szemben közszerzetetének súlyával tudja ama surlódásokat és összekocozanásokat bőlesen kikerülni, melyek közigazgatásunk jelen szervezete mellett menthetlenül bekövetkeznek ott, hol a megye élén egyedül ember áll, ki irányt tévesztve vagy a Scyllába vagy a Charybdisbe kerül s hajótörést szenved.

Péchy Zsigmond a helyzet embere, tekintsük bár működését akár a megyei pártok, akár a közigazgatás, akár gazdasági, akár társadalmi szempontból.

Oly helyet foglal el a pártok között és felett, hogy minden nagyobb akciónál a helyes mérlegbe tudja befolyását latba vetni.

A közigazgatás terén azon alispánok közé tartozik, hogy ha minden megyében ilyen alispán volna, meg lenne oldva a centralizáció és önkormányzat között mai napig fennálló még megoldatlan gordiusi csomó.

A megyei közgyűlés vele szemben csakugyan gyakorolja az ellenőrzési hatalmat s ő mint alispán csakugyan szigorú kezdeményező és szigorúan végrehajtó tisztviselő, kit csak a felelősség korlátai akadályoznak üdvös működéseiben.

TÁRCZA.

Késő.

Lábaidhoz ha leültem
 És felnéztem szemeidbe,
 Égi sugár szállt a lelkem
 Legsötétebb sötétjébe.

És ha akkor mosolyt láttam
 Büszke halvány szép arezodon,
 Önkénytelen elszuttogtam:
 „Szeress engem szép asszonyom!”

S karjaidtól átkarolva,
 Ajkaidról éltet szíva,
 Boldog voltam, végtelenül
 Mint a mesék királyfia.

Mindez elmúlt, mint a röpke
 Csodaszeru tündéralom,
 Amely után karjaimat
 Most már hiába kitárom.

Szerelmedért oda adnám
 Most a dőre diességét,
 Ha még egyszer birhatnálak
 Mint birtalak egykor téged.

A tekintetes szerkesztőség.

(Rajzoltos karezzolat.)

Ha Pálmay Ilka (olympusi nevén „az isteni”) megtehetné azt az indiskréziót, hogy a „Modern élet”-ben a saját mesterségének titkait tárta fel a

A gazdaság terén a sárosmegyei gazdasági egyesület egyike legkedvezőbb eszméinek. Itt, fáradságot nem ismerve, a már haldokló egyesületet új életre ébreszté s ez maholnap az ország legelső egyletei közé fog sorolhatni.

Hogy mit tett a megyeszerte teljesen elhanyagolt megyei utak kiépítése, a vicinális községi utak csoportosulása, a szegény-ügy szőnyegen lévő rendezése és a házi ipar meghonosítása és istápolása körül, az mindegyikünknek élénk emlékezetében van.

Sikerei egyfelől s működése másfelől azok közé sorolják őt, kire minden megye csak büszke lenne.

Tartsa meg őt az ég még soká közügyeink javára!

Telekkönyveink rendezése.

Az igazságügyminiszter végre beterjesztette az országához a törvényjavaslatot a telekkönyveknek a kataszteri fölmérések által szolgáltatott adatokkal való összhangba hozásáról. — Ezen valahára megtörtént intézkedést, úgy hazánk földirtokos osztálya — mint a hitelt nyújtó és élvező közönség is örömmel és áldozatkészséggel üdvözölheti, mert ezen összhang által, mely szerint a helyes térmérték és tiszta jövedelmeknek, (mely utóbbi ugyancsak a papíron van) telekkönyvekben való kitüntést von maga után — akár a hazai, akár a külföldi pénzkövesítőknél nélkülözhetővé válik — az eddig szokásos birtokíveknek külön költséges s fáradságos megszerzése.

Igy a fekvő vagyoni állapota, értéke könnyen áttekinthető lesz s a közhitel megszilárdulásával hazánk is nyerni fog.

Közudomású dolog, miké a telekkönyvek a valódi tényleges birtokállapotnak hű tükrét nem mutatják, attól a kisebb birtokos osztály fáradság és költség tekintetéből idegenkedik, annak hasznát nem élvezi, sok fekvőség a telekkönyvek kikerülésével harmadik, sőt negyedik kézbe is jutott, a mi az államra, felekre és telekkönyvekre nézve egyiránt káros s minnek orvoslását a közérdek megkívánja.

A jelenlegi telekkönyvek, melyek kezdetüket az 1853. április 18-án kelt miniszteri rendelettel vették, az időviszonyok folytán piszkos, rongyos

nagy közönség előtt, irván a kulcsok rejtelmeiről, — miért ne árulhatnám én el „kezziratban” a tekintetes szerkesztőséget, melyet a t. közönség amúgy csak nyomtatásban ismer!

Meg kell jegyezni, hogy e rajzoltos karezzolatban tisztán a „vidéki” szerkesztőségek hét-nyolc-hétre unalmasan egyformán viselt dolgait adom elő, mert hát a fővárosi napilapok szerkesztőségei, — a hol 30-40 ember kotyvasztja össze a szellemi táplálékot, — szót sem érdemelnek. Könnyű nekik graszálalni; ha 30 koponyával gondolkoznak s ugyanannyi ollóval harsognak! . . . Bezzeg jönne csak valamelyikük a vidékre, a hol az egész „tekinetes szerkesztőség” igen sok lapnál szumma szummárum egyetlenegy árva fej s nyikorgó ollóból áll, nem tudom, hogy megbírná-e tönni a „legközelebb” megjelenendő numerust, ha mindjárt merő ciceró betűvel szedné is az egész lapot!

A vidéki szerkesztőségek nagyobbára csak a két végletet ismerik. Vagy egy sornyi kezzirat sinces, vagy nagyon is sok van belőle. Az egyik állapot épen olyan rossz, mint a másik.

Ha vasárnap jelenik meg a lap, a „tekinetes szerkesztőség” türelmesen vár csötörtökig s aggodalommal lesi a „postát” hozó szolgát.

— Semmi kezzirat! . . .

Fájdalmas sóhajjal fogja kezébe a „szerkesztői” pennát s hozzá ül „lapot” írni. Igen, az egész lapot meg kell írnia, ha mindjárt nem is „káptalan” a feje. Ilyenkor aztán borzasztó dolgokat kénytelen összehozni.

Muszáj „vezérezküznie” menyörgő hangon „répa-cukor-gyárak” ezélszerű, avagy ezélszerűtlen felállítására felől, habár igen sok szerkesztő csak annyit ért az egészhez, hogy cukor nélkül keserű a délutáni fekete kávé; — „második cikkek” — „társadalmi ijesztő súlyedéséről”, jóllehet

és sok mindenféle bejegyzések által csaknem haszonvehetlenekké váltak, minél fogva a kitűzött cizellak most már alig felelnek meg, ez a kepe a törvénykezés Sybillájának! Mely körülmények között az óhajtott s nagyon szükségessé vált katasztrális adatoknak ezekbe vezetése helytelen, s a rá fordított pénzáldozat meghozatala káros volna, mert az 1852 év december 15-én kelt telekkönyvi rts II. része 50. §-ában kiltatásba helyezett különös telekkönyvi betétek szerkesztését még további bizonytalan időre halasztaná, a mi az illető jogosultak kárára válnék, s így azon esetben, ha az átalakítás a kiltatásba helyezett új betétek szerkesztése előtt lenne elrendelve, a mostan megkivánt pénzáldozat annak idejekor — midőn a betétek szerkesztése be fog következni — ismétlődni fogna.

Most, midőn hazánkban mindenre nézve a reform terére lépünk, fájdalmas mulasztásnak venné a birtokos s érdekelt közönség, ha a telekkönyveknek behozatala által kitűzött cél, mely egy negyedszázad óta vajudik — szilárd alapra fektetve nem lenne.

Ezen intézménynek beható reformja annyival inkább szükséges, mert ez nemcsak a közönség, hanem az állam érdekében is áll.

A telekkönyvi rendszer üdvös előmozdítására nézve a teljes átalakítás szükséges, a részletes javítás az ügynek hasznára nem lehet, mert a dologi jogokat a jelenlegi zilált telekkönyvi állapot szilárdan nem biztosíthatja s csak az új betéteknek szerkesztése, azoknak felelősségei járó vezetése adhat megbízható garanzitát.

A dolog sürgős, a reform elodázhatatlan, mert a tulajdont minél inkább biztosítani kell, e biztosíték lévén az állampolgárok vagyonosodásának s így az állam anyagi felvirágzásának alapja és emeltyűje.

Sztankay László.

Egy fontos egyesület alakuló gyűlése.

F. hó 21-én delelőtt tartotta meg a sárosmegyei r. kath. néptanítók egyesülete alakuló gyűlést, melynek lefolyásáról a lap t. olvasóit értesíteni kötelességünknek tartjuk, annyival is inkább, mert oly intézmény alapkövet rakták le e napon, melynek kih-tása a jövőben kiszamíthatatlan szellemi hasznót fog hajtani, feltéve, hogy

hosszas fáradszó kutatás után sem bir rátalálni arra a „süvésztő”-re, — „tárca”-t írni „csillagos égről, holdvilágos estekről, forró sz-relemről, ha mindjárt olmos esős, ködös esték is nehezülnek szászor megesalt sajó szívére, — össze kell teremtenie egy egész kolumna „ujdonságot” akkor is, midőn még a városi rendőri hivatal sem tud egyébről, csak a jégborította járda síkos voltáról s az általános szép rendről, mely városzerte uralkodik.

Oh! a „nyájás” olvasónak fogalma sinces a kínos percekéről, melyek a tisztán nyomtatott lapnak lételet adtak! Azt csak mi tudjuk, hogy mily szenvedések árán kerül ki a „kefelenyomat.”

Persze e szép foglalkozás s hivatás minden gyönyőre s kellemes daczára a tekintetes szerkesztőség” még sem volna képes minden számot tisztán a saját koponyájából kikomponálni, mert hát Herkulesnek is csak 12 hőstettéről emlékszik a görög monda, egy hetilapnak pedig 52 numerusa teszi próbára éveente a szerkesztő hősiességét.

Herkulesnek nagy hírnevét az Augias istállójának kitisztítása mentette meg, legtöbb vldéki lapnak pedig a „eserepildányok” szakszerű, ügyes „kiollózása” szokta megmenteni a becsületét.

Ez az ollózás aztán, — a ki ért hozzá, pedig igen sok szerkesztő ugyan csak művésziileg kezeli, — sokkal könnyebb munka már, mint répa-cukor-gyárakról „hasból” írni. Ilyenkor a „tekinetes szerkesztőség” fogja a cserepildányokat, végig böngészni eber figyelemmel s a mi használható talál bennük, azt mind irgalmatlanul kegyetlenül kimúlásra itéli s az olló éles hegyével tüstént kivágja az élők sorából. Így történik meg aztán, hogy — ha Sárosmegyében valamelyik tót paraszt fogadásból megevett egy boros

sztikar fényét,
családja és a
esse.

s a jelenlevők
az alispán a
válaszolt:
kiemeli, hogy
hogy őt a jubí-
mert hivatalos
közönség őt a
emelkedésben
alatt részesíté,
várható viszont-
miudamlelt
bizgatásának
tt meg, a ba-
glepetest, tün-

időszak — s
múltba s végig
st vesz észre.
akkor úgyszó-
ma már a
több kartársat
kkor még férfi-
már ősz hajjal
bereket, kiket

gy változásokon
ilem ugyanaz!
alhatunk arra,
nyok között e
sága, jóakarata,
méltányában
constatalhatjuk,
zemélyes érde-
mindig azon
mely az idő-
tetések között
beesesebb volt.
ágomat, mind-
kül állíthatni
tt a munkával
íthatom, hogy
vezette s nem
ny egyes aspi-
gy karhozattat-
gjanak öröme,

os tulajdonsá-
bitom én, hogy
társak, műkö-
hogy én 10
oly szeretettel
erencesének tar-

éketek nem a
a műzlsés re-
szta tárgy, —
m, a melylyel
-nagyra becsü-
-gével istápolni,
agságai között

rdemeivel nem
ézzettel elmon-
g a szavak,
frázisok, hogy
nem byzantikus
sáros tüntetése,
p oly könnyen
n elfelejti, ha-

l is hosszabb,
rövidke hirt

kivánalmaknak
ség tapintatos
tegyik beküldő,
akrabban a lig
zni azon, hogy
gokat?

zött igen sok
ában nem lehet
sztán rendesen
neues papirko-
az áldozatot
etnek egy-egy
ük „térhiány“
olvasó-szemvi-

alom, hogy in
ve s ideje még
ban is lapot ol-
sáját szerzemé-

is ezekkel „a
mzetgazdászok,
t héten berobog
esen „sürgető“
százalékot a
k megjelenése,

em lehet s hogy
ég az emilyen
majd a „jövő“

nem minde a köztisztetlet és közszeretlet egyszerű,
természetes és leplezetlen nyilvánulása, melylyel
megyénk jeles fia iránt a közönség viseltetik.

Ezek után az ünnepelt az egyházi, világi és
katonai hatóságok, testületek és intézetek tisztel-
gését fogadta.

Kaczvinszky Ede bártfai apát-plébános és
megyei főesperes vezetése alatt jött a megyei rom-
kath. klerus, Kubinyi Alberttel élén az evangélikus
egyház, majd a gör. kath. klerus, nemkülömben
az izraelita egyházközönség. Azután az eperjesi kir-
törvényszék elnökével Palugyay Gusztávval. Az
evangélikus kollegium, az eperjesi kir. gymnasium
Hörk József illetve Schlott igazgatójakkal. A hely-
beli 67-ik gyalogezred parancsnoka: Sitka Gusztáv
ezredes a tisztikarral, báró Mengersen honvéd-
százalparancsnok a honvéd tisztikarral, a pénz-
intézetek, a takarékpénztár, illetékkiszabási és adó-
hivatal tisztviselői stb. és számos egyebek.

Eperjes város tanácsa ezen alkalomból követ-
kező felirattal üdvözlé az ünnepeltet:

„457. k. i. sz. Mélyen tisztelt tekintetes Alis-
pán úr!

Az „Eperjesi Lapok“ f. évi 3-ik számából örömmel
értesültünk arról, hogy Sárosmegye Tekintetes
tisztikara Alispán úr nagyrabecsült személye iránt
láplált tisztelőnek és szeretetének kifejezést adandó:
f. hó 21-ik napján ünnepélyesen megünnepelté immár
tizedik évfordulóját annak, hogy Tekintetes úr e
diszes megye alispáni székét a megyei közönség
egyhangú választása folytán elfoglalt, s azóta
egy évtizeden keresztül nehéz viszonyok és
viszontagságteljes körülmények között bölcsen és
fényesen betöltöni méltóztatott.

Ezen évtized folyamába esik az 1876 évi XX. ik
törvényezik meghozatala és életbeletetése is, mely
szab. kir. Eperjes város évszázados törvényhatósági
jogainak véget vette, azt a megye területén létező
Bártfa és Kis-Szeben szab. kir. városokkal együtt
a megyébe bekebelezte.

A történelmi fejlődés ekként való hirtelen
megszakítása, hosszú századokon át élvezett jogok-
nak meg nem érdemelt ily módon való elvesztése
szükségszerűleg mély és fájdalmas sebet ütött vá-
rosunkon, mely alaposnak tüntette fel azon aggod-
almat, hogy e tény a közügyekre is káros vissza-
hatással leend; annál is inkább, mert a törvény-
hozás jelzett intézkedése váratlanul állott be.

S hogy ez aggodalmak mindazáltal nem ér-
vényesültek, s hogy ama seb már az első években
hegedni s fájdalom enyhülni kezdett, ez leginkább
tekintetes Alispán úrnak érdeme, ki bölcs körül-
tekintéssel s ritka tapintattal szerencsésen áthidalta
a múlt és a jövő között támadt kézagot s ki azóta
számos jeleit adta annak, hogy kedvezőtlen visz-
onyok által fejlődése örvényén a legújabb időkben
ismételten visszavetett városunk ügyét és sorsát
melegen szíven hordozza.

Ugyanazért mi is, kik sz. kir. Eperjes város
közönségének bizalma folytán a városnak élén állunk,
örömmel ragadjuk meg ez alkalmat arra, hogy me-
gyénk tisztikarához csatlakozva, tekintetes Alispán
úr személye iránt érzett tisztelőnk és nagyrebe-
csülésünk tiz éves alispánágának örömmünnepe
alkalmából kijelentve, azon kérelmünket terjeszszük
elő, miszerint szívbeli eredt üdvökivánataink színto-
ly szívvelyesen fogadni s városunkat s magunkat
mindenkor tapasztalt kegyes jóindulatában továbbra
is részesíteni méltóztatassék.

Eperjes szab. kir. város tanácsa. 1885. évi ja-
nuár hó 20-án tartott üléséből. — Fuhrmann Au-
dor polgármester. Kyss Géza jegyző.

Délután 2 órakor 150 terítékű diszbankett
volt. A bankett folyamában számos távsürgöny
érkezett: Sárosmegye orsz. képviselője, a bártfai,
a kis-szebeni polgármesterek részéről. A toasztok
hosszú sorát id. Hedry Ernő, a megye egykori
alispánja s legrégibb tisztviselője kezdé meg.

Utána Mattyasovszky Tamás megyei főispán
szólt. Mire az ünnepelt válaszolt. Ezután Sitka
Gusztáv emelé poharát, velős katonai rövidséggel
fejezvé ki az ünnepelt iránti köztisztelőt a tiszt-
tikar nevében.

Az elmondott toasztok közül figyelemre méltó
úgy tartalmuknál, mint előadásuknál fogva a
következők:

Hörk József. (Halljuk! halljuk.) M. t.
Uraim! Nem régen ékesen szóló ajkáról itt e
teremben apostrophálni hallottuk Sárosmegyét, mint
a kapacitások megyéjét. Az akkori szónok kiemelte,
hogy ő ezt teheti, mert mint nem e megyének
szülöttje, nem eshetik azon gyanúba, hogy önmagát
is dicsőíti. Én, ki szintén nem vagyok Sárosmegye
szülöttje, bár magamat most büszkén valom sáros-
sinak, — igazat adok a multkori szónoknak, mert
hiszen, ha más megyének vannak nagyjai, Sáros-
megyének vannak: nagyjai, nagyobbjai és legna-
gyobbjai; mert hiszen, ha körültekintünk ami
magyar közéletünk terén, azt fogjuk látni, hogy
kezdve Ó Felsége dicső királyunk minisztertanácsától
le a tisztességes és tisztelőt adó közhasznú és a
házára üdvös állások és tisztégek majdnem min-
denikének körében akadunk — egy-egy sárosi
születésű jelesre. — De ezen ne csodálkozunk!
Sárosmegyének, nemcsak egyesei nagyok, nagyob-
bak és legnagyobbak, de családjai is! És én épen
egy ilyen kitűnő, tagjai által nemcsak nagyok
mondható, nemcsak nagyobboknak itélt, de a legna-
gyobbak közé is mellán sorakozó sárosmegyei
nemes, úri családért emelem poharamat. És ezen

család az általunk mélyen tisztelt: Péchy család!
E nemes család tagjai között — uraim — találunk
tagokat, a kik a közélet s a megyei élet igen sok,
tisztelőadó, fontos körében mint lelkiismeretes,
pontos, kitűnő tisztviselők, tényezők szerepelnek,
még pedig úgy, hogy kiterjed gondoljuk az egyházra
is; mert hiszen az egyszerű falusi egyházak pa-
tronusi tisztétől fel egészen azon magas pozícióig,
melyet a mai ünnepély hőse elfoglalt, találunk kö-
zülük köztisztelőben s becsülésben álló tagokat!
Én azért most a Péchy családot apostrophálom, és
midőn azt teszem, kívánom annak, kit megyénk
méltán sorol nemcsak nagy, de nagyobb, sőt leg-
nagyobb fiai közé, s ki e nemes, jeles családnak
méltó képviselője, — a mi igen tisztelt, ma tiz
éve alispáni működésének örömmünnepét ünnepelő
— alispánunknak, hogy őt az úr Isten, hazánk, me-
gyénk. közügyeink, társadalmunk dicsőre és javára,
sokáig éltesse! Eljen!

Dr. Glück Lipót. Uraim! Ma, 1885.
évi január 21-én, épen 92 éve, hogy XVI. Lajos,
Franciaországnak királya, lefejeztetett. A midőn
ezen történelmi eseményt a mai ünnepély alkalmával
felemlitem, nem teszem ezt azon okból, hogy Önöknek
monarchikus vagy telebaráti kedélyeit megszomor-
ítsam; nem teszem ezt azon okból sem, hogy
kockáztassam azon olesó élcet, miszerint a mai
ünnepély is fejkébe, már t. i. pezsgős palaczkok
fejébe fog kerülni. De felemlitem ezen történelmi
reminiscenziát azon okból, hogy konstataljam,
miszerint megyénkben január 21-én a kormányzó
fejél jobban bántak el, mint Franciaországban.

A megyénkben a kormányzó test a megyei
tisztikar; ezen testnek feje az alispán. Mig 92
évvél ezelőtt január 21-én Franciaországban a
kormányzó testnek feje vétetett, addig megyénk-
ben 82 évvel későbbén január 21-én a kormányzó
test derék alispánunkban fejet kapott, és további
10 év után január 21-én, azaz ma, a megyei kö-
zönségnek lelkes helyeslése mellett ezen fej a kor-
mányzó testhez még szorosabban ragasztott.

Emelem poharamat azon kívánsággal, hogy
megyénknek derék kormányzó teste meg számos
éven át büszkén viselje kitűnő fejét!

Rojkoviics Sándor kanoak. Az embe-
rek a társadalmi életben három főosztályhoz tar-
toznak. Van világi, katonai és egyházi osztály. A
két első elmondá az ünnepeltre üdvökivánatait. Meg
fogják engedni uraim! ha én, mint az egyház
szolgája s hivatásomhoz képest — miúden alkalom
és esemény alkalmával morálisálni szeretek és így
a mai ünnepély alkalmából is valami erkölcsi tanu-
ságot kihozni akarok.

A mai ünnepélyt a megyei tisztikar rendezte
— szeretett főnöke tisztelőre; de ezen ünnepély-
hez, a megye közönségének is van hozzászólása,
a mennyiben t. alispánunk tiz éven folytatott és
véghezvitt működését és munkálkodását az van
hivatva megbírálni és megítélni. Sok szép, az alispán
úr személyét megtisztelő és kitüntető s elismerő
beszéd mondatott el; de nézetem szerint, hogy t.
alispánunk tiz éves működése — megyénk javára
és a közönségnek teljes meglegedésére — szolgált,
azt én személye két kiváló jó tulajdonságának —
tudom be. Szép tehetség és képesség mellett —
megvolt és meg van benne a kötelességérzete és
tudata. Ebből kifolyólag — üdvös és hasznos volt
működése és munkálkodása, mert ezen, két jó tu-
lajdonság által vezéreltetve — tiz év alatt hivatalát
nemcsak be, de ki is töltötte.

Midőn tehát alispán urnak ezen két kiváló jó
tulajdonságát a mai ünnepély alkalmával — külö-
nösen kiemeltem — ebből azon erkölcsi következtetést
és tanúságot vonom le, hogy, ha megyénk
és hazánk minden társadalmi osztályában és állá-
sában kiki a maga helyén állana, a gazda az eke-
szarvnál, az iparos műhelyében, a hivatalnok kijelölt
munkakörében, a katona a csatamezején és át volna
hatva egyszersmind kötelessége érzületének tudatával
is — akkor uraim! hiszem, hogy mindenki üdvösen
és hasznosan munkálkodnék — társadalmunk, me-
gyénk és kedves hazánk javára és boldogítására —
mert akkor uraim kiki hivatalát nemcsak be, hanem
mint t. alispánunk, ki is töltötte.

Felköszöntve t. alispánunkat, poharamat eme-
lem azon szívem mélyéből eredő jó kívánnal: a
mennyei gondviselés tartsa és éltesse t. alispánun-
kat, megyénk és édes hazánk javának és üdvének
előmozdítására számos éven át. Eljen!

Külömfélék.

— Elnök választás. A f. évi január hó 6-án
a bártfai polg. társ. kör volt elnöke Grünvald
Ágoston urak leköszönése folytán, helyére titkos
szavazás utján 5 szavazattöbbséggel Zámbozski
József helybeli hit. ügyvéd lett megválasztva, Semsey
Géza szolgabíró ellenében. Kívánjuk, hogy a bártfai
társ. kör tagjainak öröme legyen az új elnök úr.

— Kinevezések. A kassai magy. kir. posta-
igazgatóság által a ladoméri uj postállomásra
legújabb hir szerint özv. Jakovics szül. Bereczky
Vilma asszonyság lett kinevezve. Sok szerencsét
kívánunk ezen pályá haladásához az újdön kinevezett
postamesternek.

— Hymen. Mátyák Gábor Eperjes egyház-
megyei pályavégzett gör. kath. papnövendék f. hó
15-én jegyet váltott főiszt. Dudinszki N., kamjunkai
gör. kath. lelkész úr bájos leánya Anna kisasszony-
nyal. — Sok szerencsét kívánunk ez új frigyhez.

— Az egybekelési ünnepély hir szerint f. hó 28-án
fog megtartani. (J. J.)

— Halálozás. Benczúr Aba úr, csicsókai
birtokos, harmadnapja, hogy eltemette szeretett
nejét. Vladár Sándor, Mária asszonyt, 8 élő
gyermekének anyját, 37 éves korában, házassága
15-keben. A világ őt kevéssé ismerte, mert egész
élete csak családja és háztartásának vala szentelve.
Áldott legyen és maradandó emlékezete.

— Vasútnak ügyében. E lapok előbbi szá-
mában „A bártfai vasút“ czim alatt közöltetett
egy cikkkecske, mely ezen vonalat a czélba tett
zempléitől teljesen izolálja és ignorálja mindazt,
a mi erre vonatkozólag eddig történt, sőt „szárny-
vonalnak“ nevezi, holott szárnyvonalnak az eltérő
rövidebbet szokás mondani. Hát hiszen jól van és
örrendetes esemény lesz nemcsak bártfa város és
vidékének, de távolabbi köröknek is, ha a bártfa-
eperjesi vasút létrejön. De éppen mivelhogy mind-
eddig ki nem épülhetett, kombinációba van vére
és fuzionálni tervezetik a sáros-zempléni meghosz-
szabított vonallal, melynek előnye abban rejlik
Bártfára nézve, hogy e vonallal oly irányban terem-
tene magának az Eperjesivel vetekedő fapiaczot —
t. i. a Tapoly és Oudava mentében le a Bodrogig
— mely eddig reá nézve alig hogy létezik; vala-
mint minde e lapok mult évi 44-ik számában a
„Bártfai vasut új stadiumban“ czim alatt elmondott.
A kombinált tervnek létrehozatala, vagy elmaradása
ezéjából tehát egy, mindkét részt egyiránt érdeklő
értekezletet fog Eperjesre összehívni, mihelyest
a most Bécsben járó bártfai delegátusok visszaér-
keznek és részletesebb előterjesztéssel fognak fel-
léphetni. Várjuk be hát ezen közeledő időpontot
türellemmel! (Erre csak az a megjegyzésünk, hogy
nektünk a közügy szemponjtából tökéletesen mindegy,
akár az egyik, akár a másik, akár miud a két
szárny kiépül. Biztos kútforrásból azonban állíthatjuk,
hogy a bártfaik ezen ügyben Bécsben és Budapestben
jártak s e hó 20-án visszatérve, alapos reményük
van, hogy az eperjesi-raszlaviczai-bártfai vonal fog
kiépíttetni.

— Műkedvelői előadás anyagi eredménye.
Az 1885. év január hó 21-én megtartott műkedvelői
színelőadás eredménye. Bevétel 270 frt 30 kr.,
kiadás 114 frt 74 kr. Tiszta jövedelem 155 frt 56
kr. Ebből esik: a színház-alapnak 77 frt 78 kr.,
magyarosító egyletnek 38 frt 89 kr., Széchenyi-kör
pénztárának 38 frt 89 kr. Fentebbi összeg 155 frt
56 kr. Megjegyzendő, hogy az ezred-parancsnokság,
tekintettel a jótékonyczlra, az átengedett zenekart
20 frt rendes ár helyett — csupán 15 forintot
számított, a miért is a Széchenyi-kör köszönetét
nyilvánítja.

— Soóvári mulatságok. Az „Eperjesi Lapok“
mult heti számában a „Külömfélék“ rovatában a
soóváriak erős mulatságokról van szó, nem tudom
hogy ki a tudósító, de ezen tudósítása után itélve,
nem igen volt e mulatságok keletkezése és rendezése
felől alaposan tájékozva; mert ellenkező esetben
elmondhatta volna, hogy e két mulatság a soóvári
magyarosodás érdekében rendeztetett és pedig a
Sárosmegyében a népnevelést s magyarosítást ter-
jesztő Soóvár vidéki kör választmányja még novem-
ber hónapban tartott ülésében elhatározta, hogy a
még most igen hiányosan felszerelt kisdövény-
menhelyet tökéletesen, a helyi viszonyokhoz mérten,
felszereli és pedig a magyar szavak könnyebb elsa-
jajítása ezéjából különféle szemléltető és foglalkoz-
tató szerekkel; midőn a beszerzendőkről a kimutatás
összeállított kitűnt, hogy ezen szerekre 67 frt
szükséges, de miután a kör csak 32 frttal rendel-
kezett azon reménynek adott kifejezést, hogy a
mutakozó 32 frt hiányt részint a farsangi idő
alatt rendezendő műkedvelői előadások, részint
magánadakozások utján befolyó összegekből fe-
devez leend, ezen határozat nem maradt írott malaszt,
hanem a szerek megrendelteték és rendeltetésüknek
már is átadattak. Ezen határozat következtében a
kör derék elnöke Kalmár Tivadar megkezdte a
mozgalmat arra nézve, hogy egy műkedvelői társulat
megalakuljon, mi, a czél magasztosságát tekintve,
csakhamar meg is történt — a műkedvelői társulat
megalakult, de színi előadásokat nem rendezhet
azon okból, mert azon kincstári épület, amelyben
a színház elhelyezve van — ez épület felügyeletével
megbízott főbánya-hivatal által olyan feltételek
alatt lett volna használandó — melyek nemcsak a
műkedvelők — de egyszerű vándor műzsaik becsület-
érzését is sértették volna, ezen nem várt, de való-
sággal megtörtént akadály volt oka annak, hogy
nem színelőadás, hanem egy rögtönzött hang-
verseny rendeztetett, a mely a soóvári kisdövény
javára 29 frtot jövedelmezett. Ezen a valóságok
megfelelő tudósításból kivérhető, hogy a soóváriak
nem mulató viselkedésből, hanem a kisdövényi
intézmény érdekében rendezte ezen hangversenyt.

— Ajánlat. A „Széchenyi-kör“ könyvtárában
„Széchenyi Béla keleti utazása“ czimú műből egy
magyar és egy német fölösleges példány van. Ha
valaki e művet megvenni, vagy hasonló értékű
művel becsérlni óhajtaná, sziveskedjék ajánlatát a
kör könyvtárnokával közölni. — A könyvtárnok.

— Helyreigazítás. Tekintetes szerkesztő úr -
A vöröskereszt-egylet makoviczai főkjának megalai
kulásról szóló és az „Eperjesi Lapok“ legutóbbi
számában megjelent közleménybe hiba csuszott be,
a mennyiben a választmány egyik tagjául dr. Girtler
Aladár kir. aljárásbíró választatott meg, Kapisinszky
János a kitűnő tehetségű váradkai lelkész, mint

nem a főkegyelet székhelyén lakó tag csakis az alakuló közgyűlés jegyzőkönyvének vezetésével lett megbízva. Ezen hibának becses lapja legközelebbi számában való helyreigazítását kérve, kiváló tisztelettel vagyok Szvidniken, 1885. január 16. A tek. szerkesztő úrnak kész szolgálója Ú s z A n t a l, szolgabíró.

— **A kath. néptanítók.** Sárosmegyei egyesületének felső tárczai köre* f. hó 13-án Hétháron az iskolaépületben alakuló gyűlést tartott, melyen majdnem teljes számmal megjelent tanítókon kívül igen sok kerületi plebános ur részt vett. E gyűlésen, melyen Gurkay József héthársi esperes úr mint püspöki biztos elnököt, Kurucz E. héthársi ezüstéremkeresztos tanító elnöknek, Gajdos J. jegyzőnek egyhangulag, Demek palocsai tanító 2 szavazattöbbséggel pénztárnoknak lett megválasztva; ezenkívül Gajdos J. és Zelény J. alsószalóki tanító e hó 21-én Eperjesen tartandó közgyűlésre, mint a kör választottjai egyhangulag lettek kiküldve.

— **Bártfa város hölgyei és az ipar.** Bártfa városa csakugyan virágzásnak indul, mert az elmúlt évben 21 iparág jött létre itten, u. m. bábugyár és kosárfonó iskola és különösen megemlítendő az utóbbi, mely oly nagy haladottságot mutat fel,

hogy a tavalyi tanonegyzervek közül számosan valóban gyönyörű kosármunkákat tudnak készíteni, de most már nemcsak gyermekek, de úrhölgyek is látogatják a kosárfonó iskolát, kik közül különösen megemlítendő dr. Mihalovics Sándor városi főorvos ur kedves neje, Kezser Margit, öz. Keeskes Mari ó nagyságok, valamint Schleiminger László járásbíró ur kedves leánya Bella kisasszony, akik csakugyan remek munkákat tudnak készíteni, melyet rövid idő alatt elsajátítottak. De leginkább dícséretre méltó nevezett hölgyekben az, hogy ezen ipar elsajátításaiakkal serkentik a bártfai polgárságot a nevezett ipar fejlesztésére.

— **Nagy hideg.** F. hó 19-én reggel 3 Kavecsány községbeli asszony Ó-Ruzsin községből az erdőn keresztül vezető gyalogúton haza fele indult; az utat vagy eltévesztették, vagy a volt nagy hófúvás következtében talán meg sem találták s így történt, hogy midőn már majd fele úton voltak, az egyik ki dült, tovább nem birt menni, a másik kettő visszament Ó-Ruzsinba, a midőn azonban onnan egy szánnal érte mentek-e már csak holtestet találtak, a másik kettő is hol a kezét, hol a lábát fagyasztotta el a nagy hidegben. (K. Gy.)

— **Megfagyott.** F. hó 12-én egy lipniki illetőségű telkes gazda, ki ugyanaz napon Palocsán

tartott vásárról haza indulván, az ut keskeny lévén neki, letért arról s az árokban fekvé maradt, a hol más napon keresésére indult neje már halva találta.

— **F. hó 14-én** este regetői illetőségű Purdes Iván nevű telkest, ki jökedvén Komlósáról Zboró felé ballagott, két ismeretlen egyén megtámadott s addig ütlegelték, míg eszméletét vesztvén, nála lévő 40 frttól fosztották meg. — A csendőrség két rossz hirben álló legényt le is tartóztatott, kik a tett elkövetésének gyanújában állanak.

— **Valóban furcsa időjárásunk van!** Mintha csak a mi „nyomorult sárgómbúknak“ megelégedne volna már a régi állapotokat, s a hatodik ezred végére ujakat akarna létrehozni. Mert míg Spanyolország Andaluziájában 20—24 C foknyi hideg rázza az ahoz nem szokott bikavidorokat és az alsótárczai járásban csak e napokban oly hideg volt, hogy egy oruzsini asszony utközben megfagyott, addig hazánk és megyénk felső-vidékein gazdáink elvannak határozva, hogyha még 2 hétig ily meleg idő tart, marháikat legelni hajják ki, oly rohamosan olvad a hó.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

H I V A T A L O S R O V A T.

4083. tk. szám

978 — 1

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék telegkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint Böhm Gyula örököségi végrehajtónak Jung Izrael végrehajtott elleni árverési ügyében 300 frt s járuléki behajtása tekintetéből:

1-ör. Elárvereztetik Siroka község 57-ik számú telegjegyzőkönyvébeni ingatlan.

2-ör. Kikiáltási ár 1779 frt.

3-ör. Az árverés a helyszínén a község házában 1885. évi február hó 26-ik napjának délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4-er. Venni szándékozók kötelesek 178 frtot készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban bántépénzül letenni.

5-ör. A vételár egyenlő részletekben, és pedig 1-ső részlet egy hó, a második két hó és a harmadik három hó alatt a leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó-mint letéti hivatalba befizetendő, bántépénz az utolsó részletbe beszámítatik.

6-ör. A feltételek alólírott hatóságnál megtekinthetők. Kir. törvényszék, mint telegkönyvi hatóság, Eperjesen 1885. évi január hó 8-án.

Szeredinszky,
jegyző.

Palugyay,
elnök.

6864. sz. k. i.

Hirdetmény.

Sz. kir. Eperjes városa tanácsa mint iparhatóság részéről az 1884. XVII. tez. 173. §-ának végpontja értelmében ezennel közhírré tétetik, miszerint az ezen iparhatóság mellé megválasztott iparhatósági megbízottak közül az 1885. évre:

a) az iparhatóság lajstromának ellenőrzésére: 1) Hannel Zsigmond, 2) Decker Kilián, 3) Glatz János, 4) Zborovszky János, 5) Sitányi József;

b) a tanoneziskola látogatására: 1) Kozma Veneze, 2) Verthier Jakab, 3) Friedrich Samuel, 4) Schütze Károly, 5) Vittenbauer Mátyas;

c) a műhelyek megvizsgálására: 1) Schwartz József, 2) Oravecz András, 3) Rámer József, 4) Roskovics Mihály, 5) Ruzs Antal;

d) a gyárak megvizsgálására: 1) Bergmann Nándor, 2) Palsák Sándor, 3) Schuszték Nándor, 4) Veiszter Alajos, 5) Gyagyovszky András — bizattak meg.

Eperjes sz. kir. város tanácsa mint iparhatóság, 1884. évi december hó 30-án.

976 — 1

4240. tk. szám 1884.

977 — 1

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék telegkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint Grofcsik Vince végrehajtónak Gál Czehlyár András végrehajtott elleni árverési ügyében 499 frt 70 kr. s járuléki behajtása tekintetéből:

1-ör. Elárvereztetik Nagy-Sáros község 222-ik számú telegjegyzőkönyvébeni Gál Czehlyár András nevű álló ingatlan.

2 or. Kikiáltási ár 742 frt.

3 or. Az árverés a kebelbéli telegkönyvi hivatalban, 1885. évi március hó 16-ik napjának délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4-er. Venni szándékozók kötelesek 75 frtot készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban bántépénzül letenni.

5-ör. A vételár egyenlő részletekben és pedig az 1-ső részlet egy hó, a második két hónappal a leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó-mint letéti hivatalba befizetendő, bántépénz az utolsó részletbe beszámítatik.

6-ör. A feltételek alólírott hatóságnál megtekinthetők. Kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság, Eperjesen 1884. évi december hó 27-én.

Rosenfang,
jegyző.

Köszeghy,
elnök.

N E M H I V A T A L O S R O V A T.

Wichtig für jeden Nervenleidenden.

Nur vermittelst **Elektricität** lässt sich ein Nervenübel gründlich beseitigen. Meine neuen **Inductions-Apparate** (Elektrisir-Maschinen), von jedem Laien leicht zu handhaben, sollten in keiner Familie fehlen. Gicht, Rheumatismus, Schwächezustände, Zahn- und rheumatische Kopfschmerzen, überhaupt jedes Nervenleiden wird durch meinen **Inductions-Apparat** geheilt. Preis eines complete Apparates mit ausführlicher Gebrauchsanweisung fl. 8.—. Einzig und allein bei mir direct zu beziehen.

Dr. F. Beec, Triest, 2 Via Pondares 2.

958 24—5

Nach AMERIKA

am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF**, Wien I., Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma dieser Branche. 50—10 Auskunft und Prospekte umsonst.

Landgut zu verkaufen

welches eine Stunde von der Stadt und Bahnstation Eperies an der Fahrstrasse liegt, und circa 345 Katastral-Joch beträgt. — **Fundus instructus** ebenfalls verkäuflich. Nähere Auskunft ertheilt **Dr. Victor Mosánszky** Advokat in Eperjes (Hauptgasse No. 123.) 975 1

Nyirjesen 1885. évi ápril hó 1-től 300 holdon felőli ingatlan bérbe adandó. Közelebbi feltételek dr. Tahy Mihály megyei főjegyzőnél. 3—2

Á R J E G Y Z É K.

Bécsi tormás kolbász naponta friss	1 pár frt	— 12
Pécsi	1	5
Párizsi	1 kiló	1.10
Debreczeni	1	1.25
Győri füstölt	1 drb	— 10
Kassai vagy Prágai sódar	1 kiló	1.25
Füstölt marhahús	1	2.80
Marhanyelv füstölt, nyers vagy főzve	1 drb	1.35
Szalámi magyar v. veronai	1 kiló	1.60
Krakói kolbász	1	2.50
Pörkölt szalona	1	1.60
Rozsa paprika 1/4, 1/2, 1/1 kiló dobozban	1	1.25
Tarhonya	5	2.50
Maccaroni	5	3
Gardinette	5	10
Caviar friss dobozban	1/2	2
Ajónka sós gennai	1	2.50
Sardinai orosz páczolt	1 horzó,	2.50
olajban	1/4 doboz,	40
Ementhali sajt legfinomabb	1 kiló	1.50
Groyi	1	1
Gorgonzola	1	1.60
Roquefort	1	3
Parmai régi olasz sajt	1	2.20
Imperial valódi	12 darab	2.40

Megrendelhető: **Plesch H.** kereskedésében Budapesten.

922 20—10

J. REIF, Specialist, Wien,

Margarethenstrasse 7, im Bazar,

versendet discret:

Gummi- und Fischblasen, nur echte Pariser, per Dutzend

fl. 1, 2-3, 4, feinste fl. 5.

Feinste Pariser Vorsichts-Schwämmchen, per Dutzend

fl. 2-3 und fl. 4.

Suspensorium, fl. 1, 1.50, 2 und fl. 3 per Stück.

Ferner alle sonstigen Specialitäten für sani-

täre Zwecke.

796 26—18